

ERZSÉBETFALVAI KÖZLÖNY.

ERZSÉBET-KOSSUTHFALVA, SOROKSÁR ÉS SZIGET-CSEPELKÖZ ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ
TÁRSADALMI ÉS YES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 -
Negyed évre	1 -

Egyes szám ára 8 krajcár.

Nyilttér garmond soronkint 30 krajcár.

Kéziratok nem adnak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

ERDELYI MIHÁLY.

Főmunkatárs: **MAGYAR GYULA**

Szerkesztőség és kiadó-hiv.: Erzsébetfalva, Erzsébet-u. 55.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egyes oldal	17 frt — kr
Fél oldal	9 —
Negyed oldal	5 —
Nyolczad oldal	3 —
Tizenhatod oldal	2 —
Legnagyobb hirdetés	1 —

Apró hirdetésekül minden sor 2 kr., vastag betűkkel 4 kr. Czimnel külön 30 kr. bélyegdíj.

Megszülettünk.

Az idők mehében mintegy három évtized előtt megfogamzott embryo, telepünk magzata végre hosszú vajadás után megszületett. Mult hó 29-iki megyegyűlésünk consequenter maga-magával s előzőleg e tárgyban elfoglalt álláspontjával, kimondotta, hogy Pusztá-Gubacs, melyhez Erzsébetfalva és Kossuthfalva telepek tartoznak, önálló községnek declaráltatik. Világra jött tehát a csecsemő, most már keresztlevelének kiállítására s matriculálása előterjesztetett a minisztériumnak, hol bizonyára meg fog erősíteni s helybenhagyatni a megyegyűlésnek határozata. Tegyük eleget megyegyűlésünk iránt legelső sorban érzett kötelességünknek s mondjunk köszönetet azoknak, kik abban résztvettek s létünk javára kimondották e határozatot. De egyuttal köszönetünkkel tartozunk adózni szeretett főszolgabírárnknak is, ki érdekeinket őszintén szívén hordozva, nem felelte el járásának e mostoha telepét s kézzelfoghatólag iparkodott érvényre emelni érdekeinket. Számosak azok, kik önállósításunk mellett egész odaadással küz-

döttek s ezek voltak igazi profétáink, ezek iránt csakis hálával tartozhatunk; de még többen voltak az álproféták, kik fennen hirdették, hogy miként döngettek az anyaközségnek, Soroksárnak kapuit s játszották a bős Botond szerepét. Mosolyogva néztük s hallgattuk e nagyzókat, hiszen a farkaskörmök kilógtak báránybundájuk alól, ragadmányt kerestek a jóhiszeműek között, most azonban megszégyenülve, éhesen vonulnak vissza, most már maguktól is kivessznek.

Megszületett tehát a csecsemő! Mi lesz neve, ki tudná megmondani; az önállósítás érinti mindkét testvértelepünket, Erzsébetfalvát úgy, mint Kossuthfalvát.

Ne kezdjük meg vizállyal életre ébredésünk legelső napjait, mindnyájan szeretjük feleséges királyasszonyunkat, legyen az egyesített s önálló községnek neve Erzsébetfalva.

De most tekintsünk be községünk horoscopjába. Elég életerősnek születünk, hogy megélhessünk, sokkal több táperő, sokkal több életnedv kering ereinkben, mintsem az elcsenevészese-déstől félhetnénk. Most csak a mi leg-

főbb, egyedüli létfeltételünket ne tévesztjük szemeknk elől. Tiszta kezekbe fektessük le morális és anyagi physical s szellemi életünknek neveltetését.

Válaszszuk meg mi magunk gyámjainkat, kik kiskoruságunkat, fejletlenségünketsaját céljaikra ki nem aknázza, gyenge életerőnket meg nem mérgezve, nyílt homlokval vezessenek életünknek sikkamlós utjain s büszkén öntudatukra, hogy eleget tettek szent kötelemüknek s majdan szégyenérzet s pirulás nélkül mutathassanak rá a testi és szellemi erejében diszló, a gyermekkor porát most már lerázott, az élet veszélyeivel most már maga erejével megküzdeni képes creaturájukra.

Nem légváratok alkotunk többé, ha már most megtesztjük községünk szervezéséhez a szükséges előkészületeket, ha már most iparkodunk tisztába jönni az iránt, kikre legyenek majd bizva községünk ügyei, közigazgatásunk, rendőrügyeink, békebiróságunk, adóügyünk vezetése, kik legyenek majdan megbizva életérdekeink védelmével s képviselével. Ne személyeket keresünk, ne összeköttetéseket, ne tömjénezük a klikkek jelöltjeit, kiket, önérdেকেket

TÁRCZA.

A Habkirálynő.

— Regé. —

Csodálatos világ van s tenger fenekén, csodálatos világ, tündér világ!

Mikor a nap lenyugszik, mikor az esti csillag sugárai átszelik az ég kékelő kárpitját, akkor kezdődik ott csak a valódi élet.

Akkor csodás vizalatti palotájából előjönnek az ismeretlen világ még csodásabb lakói és nézik-nézik a szép, halovány holdat, bámulják a ragyogó csillagokat.

Akkor a szép hableányok is előjönnek, felülnek egy-egy magas hullámhegy hátára — legfőből királynőjük, lejjebb udvarhölgyei és így tovább, ahogy illik — és regélnek, mesélnek.

Kíváncsi lények ezek nagyon, nem légesznek meg azzal, amit este látnak, hanem még többet is akarnának tudni erről a felső világról.

Többet . . . nagyon sokat szeretnének tudni, szeretnék látni a földet, hol az emberek laknak, szeretnék látni a tündöklő napot, de ezt ők meg nem láthatják sohasem!

Nem láthatják meg, mert mikor az utolsó csillag is eltűnik, akkor ő nekik is le kell szállni mélyen, igen-igen mélyen a víz alá, elrejtieni magukat a gyöngybaglyólból, kristályból készült épületekbe; hol zavar-talanul játszhatnak aranyhalaszkákkal, vízi pillangókkal.

Itt lakik az öreg zöldszakállú Habkirály is ki uralkodik a vízi lények milliárd felett,

kinek leánya az aranyhajú Habkirálynő, a hableányok uralkodója.

Mindannyian igen-igen szépek a hableányok; hanem királynőjüket mégis sokkal több szépséggel áldották meg azok a víz alatt uralkodó istenek.

Hosszu-hosszu aranyhaja volt, piczinyke ajaka, mintegy kipattant caeresznyeszem, hófehér, harmatvállai, azután meg azok a selyempillák alatt rejlt mandola színű nagy szemei!

Uglátásott, hogy ő nem is a hableányok közül való, hogy ő neki forró vére, szerelemért lángoló szíve van.

És a Habkirálynő egyszer feltette magában, hogy ő megnezi a szárazföldet.

Hiába könyörögtek udvarnói, hiába tépte kétségbeesetten zöld szakállát az öreg Habkirály, hiába volt minden, de minden!

A Habkirálynő egyszer egy szép nyári estén elindult és uszott gyorsan a part felé.

Szép, karcús spanyol hajó lebeg a csendes oceanon, oldalára aranyos betűkkel van felírva a szó: Fortuna.

Csendes az egész jármű, alszik rajta mindenki, csak a hajóór és a vén kormányos nézi a hulló meteorokat.

Egyszer a vén kormányos szemei is lecsukódnak az is elalszik, csak a hajóór marad ébren.

Az is alhatna bátran, oly csendes, kelvező az időjárás; hanem tudja Isten ez a boldocos fiu, ez a mórásületesű Farax olyan nagyon szereti az éjjeli hablocsogást, a csillagragyogást, a csillaghullást . . .

Társai azt tartják felőle, hogy meg van babonázva, hogy szerelmes az éjszakába.

De ő csak neveti ezeket, hanem tudja az ég! olyan az a mosolygás, olyan az a nevetés, mintha nem lélekéből fakadna, mintha igazolná azt, hogy ez a fiu meg van babonázva!

És ő maga tudja, és ő maga érzi legjobban, hogy meg van babonázva. Mert mikor mindenki elalszik a hajón, akkor őt egy büvös hatalom, egy őrtölt érzelem oda vonja a kapitány kajütjének ajtajához, ahol ő letérdel, ahol ő elkezd zokogni lassan, csendesen . . .

Odabenn a kapitány ifju felesége lázasan öleli át deli férjét és susogja reszketően:

— Nem hallod, hogy zokog a vihar-madár?

A férj nem hallja, alszik, álmodik aranyországról, gyémánt hegyekről.

Akkor kinyit szép lassan a kajüt ajtaja, egy hófehér kéz, egy piros arcz látszik, a zokogás megszűn és egy forró égő csók hangja hallik a méla éjszakában.

Abban a pillanathban meglocsosan a hab és egy éles, velőtrázó sikoly reszketeti meg a levegőt.

A vén kormányos is felébred erre, megdörzöli szemeit és mormogva átkozza a gonosz álmot.

Odabent meg a deli kapitány ifju felesége atsogja újra reszketően édesen alvó férjének:

— Nem hallod, hogy zokog a vihar-madár?

Visszajött a Habkirálynő hajnalhasadás-kor, szomorú volt igen-igen nagyon.

Vigasztalták udvarnói, hoztak neki igazgyöngyöt, vizililiumot, de mindez nem kellett neki, nem tudták megvigasztalni.

vadászva, minden áron mint saját teremtményeiket fognak iparkodni be helyezni a közhivatalokba, hogy azután szabadon garázdálkodhassanak; hanem mindenekelőtt keressük jelöltjeinkben a jellemet, a feddhetlen életet, a képességet, a munkærőt. Okuljunk a két övtizeden át húzódó s bennünket napról napra ért törvénytelenéseken, sérelmeinken roszakaratu kezek, hitlen volt tisztviselők által számtalanszor lett megkárosításunkon. Okuljunk az adóügyeinkben ma már tán egész járásunkban páratlan, czégesnek jelzett visszaéléseken s a vétkes könnyelműséget involváló esetek egész sorozatán.

Hány polgár van községünkben, kinek terhére, az 1868. XXII. t.-cz. 23. §-a értelmében, különben adómentes háza, mint adóköteles vétetett fel, s ezen adótartozására ellene végrehajtás is fogantatosított s csakis reclamatiókkal, jogtalan okozott költségekkel tudja magyenehez rendezni ügyét s leiratni e tévesen terhére kirótt adókat. Már maga a tek. budapestvidéki Pénzügyigazgatóság határozott rosszaságának adott leiratában is kifejezést ez injuria felett s panaszkodik, hogy az amugy is munkától tulterhelt Pénzügyigazgatóság ezen könnyelmű adómegrovásokkal — mely esetek százakra rughak — csak munkadejétől raboltatik el.

Ha tehát már maga felettes pénzügyi hatóságunk hivatalosan így nyilatkozik — mi tény — ugy ez állapotok esetelésére nem kell további comment!

Hány száz munkás ember terhelte meg — tévedésből — oly magas s oly czümű adótelekkel, melyeket már állásánál s kereseténél fogva is nem köteleztetnék fizetni. Ha még jökor teszi meg a lépéseket arra, hogy sérelmei orvosoltassanak, ez az ő szerencséje, különben végrehajtó utján szedetik be tőle a kirótt adótétel, mert „qui tacet consentire videtur.“

Ne legyünk könnyen hívők, ne engedjük magunkat félrevezetni a majd gomba módon termo hamis profétáktól, jövevényektől, kiknek jellemeit még se idönk. se alkalmunk nem volt megismerhetni, kivéve ha oly ismert jellemmel találkozunk, amelyben már eo ipso megbízhatunk, kik alig itt felmelegedvön, játszá a despotát, mutatják a hatalmat, játszá rovásunkra a féltésnek s egy szép reggelre itt hagyva csomó adósságot, még nagyobb csomó váltókötelezettséget, mint a madár, szebb hazába mennek vigadni, hol még nem ismerik öket, hogy megint előlről kezdjék gazdálkodásaikat.

Alakítsunk meg egy életképes, tapasztalt, ugy polgári s iparos, mint qualificált elemekből öszszeállítandó községi egyesületet, mely községünk érdekeit szíven hordozza, a megválasztandó tisztviselői névjegyzéket összeállítsa s annak idejében már egy kész öszszeállított jegyzékben terjeszse fűszolgabiránk elé a kandidálendóknak neveit, mit a fűszolgabiró ur, ki az egyéneket közelebről nem is ismerheti, bizonyára figyelembe fog venni. Ezen községi egyesület azonban ne fadjuljon diktaturává s ne törekedjék arra, hogy észleletei s propositiói feltétlen keresztül vezetessenek akkor, midön ezeknél tán jobb expediens is kínálkozik a fenforgó bajok elhárítására, vagy orvoslására; hanem legyen concilians, legyen tolerans akkor, amikor és ahol erre szükség leend, midön a közérdek követelni fogja.

Mutasson rá kitérés és személyválogatás, de minden mellékerdek nélkül a nehézményekre, tegye meg bátran de lelkiismeretesen véleményét és községünknek jól felfogott érdekében mindenkor organuma s támogatói leszünk az ily egyesületnek.

Most még csak általánosságban van szerencsénk felhívni t. községünk

figyelmét a szervezés megkezdésére; csak általánosságban fogunk mutatni az orvosolandó sérelmekre. De midön ezuttal kijelentjük, hogy e tárgyra idönként s alkalmilag, mindannyiszor ahányszor azt a viszonyok követelni fogják visszazárunk, nem mulasztadjuk el ismételni, hogy programunkhoz híven, a személyeskedést a leges legutolsó határig elkerülve, nem fogunk kimélni sem idöt sem fáradságot, hogy fel ne emeljük intő szözatunkat községünk érdekeinek védelmére, üldözni fogjuk a corruptiót, ha az, mint eddig oly gyakran megeseett, újjászületésünkben is felütne hydra fejét. Üldözni fogjuk pedig a legszigorubb obotivitással mindaddig, míg a tárgyilagosság terén teendőt leleplezéseink megteremik gyümölcsüket, akkor azonban, ha ez sem használna — mit nem merünk hinni — fel leszünk oldva program-szerű obligónk alól s ez esetben is személyeskedésünk csak addig fog terjedni, hogy megfogjuk nevezni a bünösöket, felfogjuk sorolni már előre beszerzendett bünlajstromukat s directe a compentens hatóság becses figyelmébe fogjuk ajánlani a kiirtandó gyomot.

Legyünk tehát ovatosak. Még van elegendő idö megfontolni azt, kik lesznek érdemese a közbizalomra. Van még idö taglalni községünk beléletébe vágó kérdéseinket, van még elegendő idö elbirálni tudni a majdan betöltendö közhivatalainkra alkalmasnak mutatkozó egyének jellemét, képességét s munkaerejét.

Ne találjon bennünket készületlenül szenge korát élő községünknek már nem messze álló szervezés, mert csak egészséges szervezkedésen, egészséges és szilárdan álló alapon épülhet fel községünknek már is szép reményekre jogosított jövéje.

Puritan jellemeire van szükségünk, kik csecsemö községünket neveljék s

Vigasztalta atya is a zöldszakálú Habkirály, de nem tudta lecsillapítani leánya fájdalomát, nem tudta megállítani könyei hullását. Ö is elszomorodott, szelid szemrehányással mondta: Ugy-e kértelek hogy ne menj el és te nem fogadtál szót öreg atyádnak, a zöldszakálú Habkirálynak.

A Habkirálynö mosolygott szomoruan és mikor eljött az alkony, mikor feljött az esti csillag: Ö ismét utra kelt, ö ismét uszott a part felé gyorsan, sebesen...

Minden kérés, könyörgés daczára naponként megtette ezt az utat és mindig késöbben, mindig szomorubbán jött haza...

— Ez a Farax már egészen megboldoulul, beszélték a jökedvü matrözok.

— Az még semmi, hogy egész éjszaka a hab locsogás hallgatja, jegyzi meg a vén kormányos, hanem most már diskurálat a tengeri halakkal.

Ha-ha-ha!! kaczagott a legénység.

De Farax nem mosolygott többé, az a sikolytás megfagyasztotta a mosolyt ajakán!

Most is fenn volt ö a holdvilágos éjszakákön, most sem tudta lehunyni szempilláit, most is odaborult néha, szilaj fájdalomtól, szerelmétöl füve a kajüt ajtaja elé.

Es a szép asszony is, az is elmondta még most is deli férjének mámorosan, reszketöen:

— Nem hallok hogy zokog a viharomadár?

Es a férj még most is álmodott édesen azokról az aranyországokról, azokról a gyémánt hegyekről.

De mikor miadéz elmúlt, Farax oda ment a fedélzet szélére, oda könyökölt a korlátra és hallgatta, hogy mit beszél a Hab-

királynö, aki már akkor ott uszott a hajó mellett, ott lebegett a víz színén...

Az azután beszélt örökös boldogságról ami mind ott van a víz alatt...

Nyelvének bájjával, szavának tündér erejével csalta a mör ifjut a kagylóországba, kristálypalotába.

De az odavetette fekete szemét a kapitány kajüttjére, azután azt mondta:

Rideg a te palotád, hideg a te csókod; nem melegenél fel a te kebled az én lelkemet, menj csak te vissza öreg atyádhöz, a jó zöldszakálú Habkirályhoz.

A józöldszakálú Habkirály pedig ott volt a háta mögött, ott leskelödött a hajó árnyékában, még akarta szegény tudni, mi bántja a Habkirálynöt, az ö kedves egyetlen lányát.

Mikor a Habkirálynö haza érkezett, megbetegedett igen-igen nagyon!

Lefektették korál ágyába, puha moh vánsok tettek aranyfürtü feje alá, azután oda gyültek köréje a szép, szomorú habléányok.

Kérdezték mi baja? de az csak fejét rázta; kérdezték hol fáj? de az csak oda mutatott keblére a hol a szívnek kellene lenni.

A habléányok mindezt nem értették csodálkoztak nagyon.

Csak a Habkirály tudta mi baja az ö lányának, mi fáj, hol fáj a Habkirálynöknek.

El is ment egykor alkonyatkor és azt mondta, hogy hoz valamit, amitöl majd meggyógyul az ö aranyhajú, mandolaszemü, kedves gyermeke...

— Ez azután viharos éjszaka volt — mondja a kormányos a kapitánynak még a főarbocztos is kettétörte egy megvadult hullán.

— Bizonyosan az vitte el a szegény Faraxot is a másvilágra, válaszol a kapitány.

— Szegény bolondos fiu! — jegyzi meg nevetve, most már beszélgethet tengeri állattal. Mindenki nevet ezen a jól sikerült élcezen, csak a kapitány neje ájul el hirtelen.

A deli kapitány oda rohan, ölébe kapja a szép asszonyt, homlokán csókolja. Ugye megártott a hüvös reggeli lég? No várj, igyál csak egy csepp rumot, feküdj le és mindjárt jobban lesz.

De biz az nem lett jobban, harmadnapra ott feüdt kiterítve hoitan; utolsó szava is az volt férjéhez:

Nem hallok hogy zokog a viharomadár?

A zöldszakálú Habkirály pedig rohant a Habkirálynöhöz, ölébe vette Faraxot, azt hitte, ennek látsától majd meggyógyul az ö egyetlen lányása.

Mikor haza ért, oda tette a korálgy szélére az ifjut és felkötötte a Habkirálynöt.

Az mikor megpillantá az ifjut, reszketve az örömtöl, lihegve a kéjtöl elkezdett hozzá beszélni...

De mikor azután az nem felelt kérdéseire, mikor csak nézett azokkal a megívagesedett szemekkel, akkor... akkor eszébe jutott neki a mit az egykor ott a hajó párkányán mondott.

„Rideg a te palotád, hideg a te csókod, nem melegenél föl a te kebled az én lelkemet.“

Mikor ez eszébe jutott a Habkirálynöknek, akkor ismét elkezdett sirni, ahogy még nem sirt sohasem, sirt keservesen, zokogott görsösen és fuldokolva sösgöta atyjának a zöldszakálú Habkirálynak: Miért tetted ezt, miért tetted ezt...? Magyar Gyula.

vezéreljék, s ha ilyeneket állítandunk közügyeink élére, akkor bátran elmondhatjuk: Erzsébetfalva még nem volt, hanem lesz!

(Cato.)

Piaczterünk rendezése.

Saját tapasztalatunk s a mi körülünk látottak igazolják, hogy községünk népe-edésével napi szükségleteinknek egyedül beszerzési helye, piacunk is fokról-fokra emelkedik. A kereslethez képest ma már az árúknak behozatala is oly mérvet öltött, hogy vasárnapi heti piacunk bizvást beillenék egy távolabb fekvő mezővároska országos vásárainak is. A szarvasgomba-pá-tétom s egyéb csakis az ingyenczek által keresett élelmi cikkek kivül megtaláljuk ma már piacunkon mindazon élelmi szereket, melyek a tisztességesnek nevezhető, nri vagy polgári konyha keretébe beillenék.

Tuljék, hogy piaczterünk néhány részvényes köztalajdonát képezi, mely területet már kezdetben oly intencióval vettek meg, hogy ezen terület községünk fokunkinti fejlődéséhez képest egyelőre kizárólag a piaczczéljaira legyen használandó. S a közérdeknek ily módon lett felkarolása s szem előtt tartása, a részvényes uraknak ez irányban tanúsított gondossága a nagyközönség részéről mindenestre csakis elismerést s köszönetet érdemel.

Tudjuk azt is, hogy ezen részvényekre alapított tulajdon, míg kezdetben a nyilvánosan megtartott árverésen csak néhány száz forint bérlet összegért engedtetek át a vállalkozó bérlőnek; ma már annak évi bérlete 1720 forintot tesz ki, mely összegnek fele Sorok-ár község pénztárába folyik be s ezen részről községünk érdeklő kiadások s személyfizetések eszközöltnék, másik felérésze pedig a részvényeseknek dividendásként osztatik ki, ez képezevén befektetett tőkéjüknek gyümölcsét.

Ezen irányban s a tények ezen állásában tehát kétségtelenül megfelel piaczterünk ügyének természeté a közkívánalomnak, a közérdeknek.

De nem hagyhatjuk kötelességérzetünk tudatában érintetlenül piaczterünk ügyének ányoldalait sem!

Nem hagyhatjuk pedig azért, mert ha első sorban elismerjük azt, hogy a közérdek szempontjából a mai kívánalmaknak elég is tétetett, nem feledhetjük el ugyancsak közérdeink követelte azon kötelezettségünket sem, hogy piaczterünk fenntartásával legelső sorban közegészségügyünk kérdése is szem előtt tartandó, míg másodsorban a köztisztaság tekintetében a mai nagy forgalom mellett már el nem rejtőzhetünk azon kívánalmak elől sem, melyek ily piaczterek rendezésénél legelső sorban kell, hogy figyelemre méltatassanak, nevezetesen a feltétlenül szükséges illemhelyek felállításának s egy nem kevésbé szükséges piacz-kut előállításának s mindkét szükséges követelmény rendben s fenntartásának kívánalma elől.

Hogy illemhelyek felállítása ma már egy feltétlen s többé nem is vitatható követelmény, ugy hiszszük, ehhez szó sem férhet.

Ahol ma már mintegy 2000 lélekszám megfordul a heti piacz terén s az ily nagy tömegnél beálló természeti szükséglet kizárólagosan e térségnek s beszögellő utcáinak ugyszólván legnagyobb részét nyílt helyiségre szorítkozik s ma csakis ezekre azorikoszthatik, ott közegészségügyünk ellen a legnagyobb bünt követjük el akkor, midőn e nagytömegű hulladéknak s szemének nyílt téren történő lerakásával valóságos melegágyát ápoljuk a bacillusoknak, a miázmnak, mely téli időben is undort keltő, nyáron azonban pláne elviselhetetlen s legerősebb tenyésztője, kuforrása a legtöbb betegségeknek.

De másik szükségszülte követelmény egy piacz kut felállítása. Az árucikkeiket, élelmiszereiket ide beszállító fuvarosok, ezeknek lovai, s százkra menő jószág s baromfink időközönkinti itatása eddigelő vagy egyáltalán nem, vagy a szükség esetére a piaczterre nyíló magánházak s néhány itt lévő, de ily tömeges baromfi s lábajjószág tartására nem engedett vendéglő udvarán eszközölhető.

S ez tühéttelen. Tühéttelen előző! azért, mert ezen tömeges megrohanása egyes házak kntának s ugy utczahelyeinek magának a birtokosoknak magánjogait sértik, azoknak tetemes károkat okoznak, házaik s udvarhelyiségeik elpiszkoltatnak, de tühéttelen másod-orban azért, mert a nyáron át beszállított nagy tömegű s az ut fáradalmi alatt ugyis összetört jószág s baromfi egy jó része a vízhiány miatt elhullván, magának a tulajdonosnak válik anyagi kárára, nekünk pedig részben egészségtelen élelmi cikkekkel kell drágán pénzben megvásárolnunk, míg az elhullott maradványok ismét csak a levegőt metélyezik meg s ezáltal nyílag csak közegészségügyünk szerveit, mi feltétlenül orvoslandó.

Állítassanak fel most már az illemhelyek s piacz kut bárki által, vegye azt községünk s teljese, vagy a részvényesek, s teljese egyre meg, fő az, hogy meg legyenek. Állapittassanak meg csekély használati díjjal az illemhelyek után s ennek jövedelme fordittassák a knták is egyidejűleg leendő tatarozására s mindkét létesítendő intézmény fenntartására; míg végre gondoskodjunk arról, hogy a hetiváriok után a hulladékokkal s piszokkal terített piaczter elisportassák, annak szemete pedig a község területéről kiszállittassák. Csak akarni kell, e hiányokon néhány száz forint áldozattal segítve leendő s ismét egy erős lépéssel közeledünk községünk rendezéséhez, ismét egy közérdekű kötelezettségünknek teszünk eleget.

VEGYES HIREK.

— **Tudomásul.** Lapunk a mai nappal hivatalos lapja lett az ócsai kir. járásbírósnak. Szives olvasóink hirdetési rovatumk hivatalos részében találják eme haladásnak nyomát; ama sok ellensége lapunknak, kiknek szemelőt ugyszólván vörös posztó gyánant tűnik fel szabad szókimondásunk, önmaguk előtt bevallhatják, hogy egy fejjel ismét elmaradtak. Mi öszintén óhajtnk, hogy ök is belássák hasznátuln pazarolt aknamunkájok eredménytelenségét hiszszük, hogy előfizetőink táborához fognak sorakozni s velünk együtt küzdenek községünk felvirágzásán. Mi erően hiszszük, hogy nemcsak községünk, de járásunk vezérlő férfainak is értelmiségének is elkerülhetlenül válik lapunk olvasása. És mi rajta leszünk, hogy Erzsébetfalva és vidéke igényeit kielégíthessük. Lapunk további ellenségeihez pedig csak azon pár szavunk volna, hogy „akinek vaj van a fején, az ne menjen anapra.”

— **Ráczevén ismeretlen.** Nem csekély s mulatságos meglepetésünkre Dr. Csapó főszolgabíró ur részére Ráczevére küldött 6-ki lapszámunk azon indorsatálvált jött vissza, hogy „Ráczevén ismeretlen.” Hogy az első számtól bezárólag az 5. számig lapunk kézbesítettét czimére, ez tény s maga a főszolgabíró ur személyesen is megrendelte lapunkat, de hogy most egyszerűen visszajött lapunk, bennünket megdöbentett s önkénytelenül azt kérdezzük magunktól, nem-e meghalt főszolgabírónk, vagy tán Amerikába költözött, hogy kipihenhesse Erzsébetfalva bonyodalmis ügyeiben szenvedett fáradalmait; avagy Ráczeve azóta nem-e lett egy Babylonszerű világváró, hol még a főszolgabíró urat sem találják meg. Szegény, bokros teendőnkben leledző kir. postahivatal!!

— **Weisz Mafréd** gyáros ur, kinek Csepelen virágzó gyártelepe van, azon alkalomból, hogy „csepeli” előnévvel magyar nemességgel lett kitüntetve, Csepel községnek közhasznú czélokra fordítandó 1000 forint adományozott. Mint a csepelielől tudjuk, e derék adakozó már más alkalommal is bebizonyította emberbaráti jóakarát a község iránt. Hejh! Erzsébetfalva gyárosai, de szépen hangzik e néhány dicséretes szó a nyilvánosság előtt!

— **A vasúti igazgatóság figyelmébe.** Több oldalról és igen gyakran hallunk panaszt arra nézve, hogy a mi viczinális vasutunk budapesti II. osztályú várótermében mindenféle elemet bebocsátanak, kik viselkedésükkel onnan a tisztességes utazó közönséget kintlik

a szabadba. De az meg már ami e hó 9-én szerdán délután 3 és 4 óra között történt a nevezett váróteremben, a szó szoros értelmében megbotrányoztatott. Két „szabadon viselkedő hölgy” foglalta el a helyet s hosszú asztalnál s vidáman vörösborozgatott, majd ugy találták, hogy a sör mégis jobb a bornál, mintán egy pohár vörösbort nem épen épületes társalgás mellett, végig öntötték az asztalon, sörre fogták a dolgot, Csakhamar akadt két lóvasuti kalauz képében mulattatójuk is, kik szetterjesztett lábakkal az asztalra dőlleszkedve mulattaták az említett hölgyeket. No hát ez a viselkedés annyira visszataszító volt, hogy még a jobb érzületű férfiak is megbotránkozva vonultak ki a váróteremből. Azt hiszszük, hogy az állomásai főnök egy kissé jobban ügyelhetne fel arra, mi történik a váróteremben?

— **A koresolyázó és csónakázó-egylet** közeledik végmegalakulásához. Most egy kiküldött bizottság a helyiség megszerzésén fáradozik, mely ha megoldott, az egylet azonnal megalakul. Az egylet létrehozásán fáradozó férfiak, azon eszmével foglalkoznak, hogy az egylet kiterjesztéssel a nyári időnyre is, fürdés és csónakázásra. Természetesen télen melegedő szobával s nyáron fürdő kabinokkal látassák el a helyiség; a csónakázásra pedig apró sandolink lesznek beszerzendők. Hát t. uraim! Ennél életrevalóbb eszme alig születte meg községünkben évek hosszú során át. Csak aztán e buzgósság ne hasonlítson a községünkben divó több kisebb-nagyobb buzgósságokhoz, szóval, ne legyen szalmatűz!

— **A viczinális vonat** alkalmazottaitól vettük a panaszt, hogy az utazó közönség, nem tekintve a fagyos, sikamlós felhágásokat, még akkor is ugrol fel, mikor már meglehetősen gyors tempóban elindult a vonat. Figyelmeztetjük az illetőket, hogy az ily szabálytalanságokból eredő kellemetlenségeknek csak maguk lesznek okai.

— **Panaszt vettünk több oldalról,** hogy az iskolából kijövő gyerekek naponként kétszer oly éktelen lármát, veszekedést, csintalanságot követnek el az utcákon, sokszor egymás orrát is beverve, hogy a járóseleők múltán megbotránkoznak. Hát kérem szerkesztőségünk! ezen épen nem segíthet. Hanem egy jó tanácsossal szolgálunk. Forduljanak a tanító urakhoz panaszaiikkal. Bizonyára nem hiába!

— **Szilveszteri éj.** A helyteli Polgári Dalkör fényes szilveszteri mulatságot rendez saját helyiségében (Englerth-féle vendéglő összes termeiben). Mint halljuk, a dalkör egy gyermekkart is összeállított 5—8 éves korban, melyet a karmester négy hangra fog betanítani. Ezenkívül még több, eddig nem nyújtott élvezetet fog részesülni a nagy közönség. Ha ez így van, akkor óhajtnk, hogy siker koronázza törekvéseiket!

Szerkesztői üzenetek.

Sz. Gy. urnak Bpest. Térzülke miatt a jövő számmunkban hozhatjuk. Kérünk még többet is ilyet. Pompás.

P. Gy. urnak helyhen. Jönnek az ünnepek! Reméljük az igért kriszkindli sem marad el.

Felelős szerkesztő: **ERDELYI MIHÁLY.**

Nyilttér.)*

Mindazon tisztelt hitközségi tagok, kik szivesek voltak részemre a harmadik kömerszék jogát szavazatukkal kieszközölni, fogadják ez uton hálás köszönetemet, egyuttal kérvény becses pártfogásukat. Magamat becses figyelmükbe ajánlvá

Keller Lajos
mészáros.

Figyelmeztetés.

Tudomására hozom összes ismerőseimnek, hogy az én nevemre semmiféle hitelezést nem adjanak, mert nem fogadom el.

Lusztiz Sámuel

* E rovatban közöltöktért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.

1891. v. 1896. sz.

Arverési hirdetésény.

Alulirt kiküldötti bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az Ócsai kir. járásbírósnak 1896. évi 1189. sz. végzése folytán Dr. Szűcs Zsigmond ügyvéd által képviselt Demeter János felperes részére **Theodorovits Demeter** alperes ellen 184 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytan alperesül lefoglalt és 865 frtra becsült ingóságokra az Ócsai kir. járásbírósnak 1892/93. sz. végzésével a további eljárás elrendelvényén, annak az alap és felülfoglatatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Soroksáron alperes kertési telepen leendő megtartása határául **1896. évi december hó 23. napján délelőtt 10 óráig** kiütették, a mikor a bíróság lefoglalt kocsiok, lovak, kurtészei ablakok, lezsedett hajma és egyebek a legtöbbet igénynek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az előverezendő ingóságok vételéről a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeket az arverés megkezdéseig alulirt kiküldötti irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni elne mulasztásuk, mert különben csak a vételár fölségére fognak uraltatni.

A törvényes határidő a hirdetésnynek a bíróság tálljárán történt kiüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Ócsán, 1896. évi december hó 9. napján.
Szűcs János
kir. bírósági végrehajtó.

1896. sz. október 7.

Arverési hirdetésényi kivonat.

A pestvidéki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy a soroksári takarékpénztár részvénytársaság végrehajtatónak **G. Balló József**, ennek neje, szül: **Horváth Zsuzsanna és Mészáros János** végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőkkelvétele és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék (az ócsai kir. járásbírósnak) területén levő Ócsa községben fekvő az ócsai 887. sz. tkv. betétben a 1. sor 3741. házi szám alatti **G. Balló József és neje, szül: Horváth Zsuzsanna ócsai lakosok** nevén álló ingatlanra 350 frt kikiáltási árban.

Az ócsai 976. sz. tkvi hetélteli A. I. 1-11. sorszám alatti fele részben Mészáros János és fele részben, neje szül: **Józan Lidia ócsai lakosok** nevén álló ingatlanok csak a Mészáros János nevén álló ingatlannak 546 frt 22 kr. kikiáltási árban,

az ugyanazon tkvi hetélteli ugyanazok nevén álló A. II. 1-6. sorszám alatti egész ingatlanra az 1891. LX. t.-cz. 156. §. a. pontja értelmében 106 frt 36 kr. kikiáltási árban és végül

az ugyanazon tkvi betétbeli ugyanazok nevén álló A. III. 1-2. sor 4942. és 4943. tkvi számú ingatlanok csak a Mészáros János nevén álló fele részére 124 frt. kikiáltási árban az árverezést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi január hó 16-ik (tizenhat.) napján délelőtt 10 óráig** az Ócsa községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak. Arverési szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1891. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1891. évi november 1-én 3388. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában és az ennek pótlású tárgyában 35172. I. M. 88. szám alatt kiadott rendeletben kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldötti kezéhez letenni, avagy az 1891. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Budapest, 1896. évi október hó 10-én.
A pestvidéki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Pápay
kir. tszéki bíró.

APRÓ HIRDETÉSEK.

*Ha valakinek eladó telke van;
Ha valakinek eladó háza van;
Ha valaki telket akar venni;
Ha valaki házat akar venni;
Ha valakinek bérbeadó háza van;
Ha valaki házat keres bérbe és régre
Ha valaki gyorsan és biztosan akar
hirdetés útján eredményt elérni, az
forduljon bizalommal az*

„Erzsébetfalvai Közlöny“
hirdetési irodája és kiadóhiva-
talához Erzsébetfalván, Erzsébet-
utca 55.

Mindezen apró hirdetések alig
pár krajczárba kerülnek s a leg-
gyorsabb eredményt érik el. Az
apró hirdetésekben egy szó 2 kr.

**Vendéglők, kávéosok, kerekedők, mézár-
osok és hentesek** szíves figyelmébe!
Több üzlettulajdonos felszólítása
folytán elhatároztuk, hogy apró-
hirdetési rovatunkat újví gratu-
lációk közrebocsátás czéljából
csekély díjért átengedjük.

Felhívjuk tehát mindazon üzlet-
tulajdonos urakat, kik rendes
vevőknek, vendégeiknek s jó-
barátjaiknak stb. Boldog újvéget
kívánni akarnak, azt az „Erzsé-
betfalvai Közlöny“ szerkesz-
tőségébe szíveskedjenek beku-
ldeni lakásuk és foglalkozásuk
megjelölésével.

Egyszermind felhívjuk az üzlet-
tulajdonos urak figyelmét hirde-

tési rovatunk olcsó áron való
átengedésére a karácsonyi és
újví ünnepek alkalmából.

Eladó

a viczinális vasut kossuthfalvai
állomása közelében több háztelek.
A tulajdonos neve megtudható
a kiadóhivatalban

Elveszett

egy régi huszas nagyságu arany
Györgytallér fölül. A megtaláló
illő jutalomban részesül kiadó-
hivatalunkban.

Kiadó

egy szép alkovos szoba, konyha,
kamara, mely minden órában
elfoglalható. Czím a kiadó-
hivatalban.

Kiadó

2 szolid fiatal ember részére
tisztességes családnál 2 ágy. Meg-
tudható a kiadóhivatalban.

Csinos szöke

Levele van a kiadóhivatalban.

Kiadó

egy szoba és konyha igen csinos
utczában. Hol? megtudható a
kiadóhivatalban.

HIRDETÉSEK.

Női ruhavarrás.

Tisztelettel tudatjuk a nagyérdemű közönséggel, hogy helyben,
Erzsébet-utca 55. szám alatt

mindennemű női ruhát

a lehető legolcsóbb árban s legújabb divat szerint készítünk.

Együttal elvállalunk mindennemű fehérvarrást, himzést stb. jutá-
nyos árban.

A t. női közönség becses pártfogását kérve, maradunk tisztelettel

44-2-2

Erdélyi Anna és Irma.

ZÓLYOMY GYULA

építési vállalkozó.

Vállalkozik helyben és vidéken mindennemű építési munkálatok szakszerű kivitelére.

Építési tervek és költségvetések ingyen.

Pénzrelőleg házra, telkekre és építkezésekre azonnal eszközöltetnek II-ik és III-ik helyre is.

45-1-1

Iroda: Erzsébetfalva, Ipar-utca 14. szám.

Nohejl J. és Társa

fa- és szén-üzlete — Holz- und Kohlen-Geschäft.

Erzsébetfalva, Csillag-utca 5. szám.

Ajánlja dúv raktárat fa-faszén, kocska és
poros szalon kőszénből pontosan házhoz szállítva.

ÁRAK:

I. rendű porosz szén 100 kg.	1.70
Salgótarjáni „ „ „	1.40
Koaks „ „ „	1.50
I. rendű vágott tűzifa „ „ „	1.30

Ismét eladók engedményben részesülnek.

Empfiehlt sein gut sortirtes Lager von
Holz, Holzkohlen, Koax und Preuss Salon Kohlen prompt
in's Haus gestellt.

PREISE:

I-ma Preussische Kohlen 100 Klg.	1.70
Salgótarjáner „ „ „	1.40
Koaks „ „ „	1.50
I-ma Brennholz, geschnitten „ „ „	1.30

46-1-1 Wiederverkäufern Rabatt.

Korcsmaüzlet megnyitás.

Tisztelettel tudatom a n. é. közön-
séggel, miszerint

korcsma üzletemet

helyben Erzsébet-utca 67. szám alatt saját
házamban a mai napon megnyitottam,
ahol is jó magyar borok literje 30 krtól
feljebb, valamint kitűnő sörök és hideg
étkek minden időben kaphatók.

Üzletemben dohánytözsde is van.

A n. é. közönség becses látogatását
kérve maradtam tisztelettel

Jellinek Rezső
vendéglős.

47-1-1